

25 ביוני 2019
כ"ב סיוון התשע"ט

לכבוד
עו"ד ד"ר אביחי מנדלבלוט
היועץ המשפטי לממשלה

א.נ.,

הנדון: תחקיר שפורסם בתכנית "עובדה" בנוגע לאיסוף מידע שלילי על רגולטורים

1. לובי 99 הינו הלובי הציבורי הראשון בישראל, ארגון ללא מטרת רווח אשר שם לו למטרה לייצג את הציבור הרחב בהליכי חקיקה בנושאים חברתיים וכלכליים. כמיזם מימון ההמונים הגדול בישראל, אלפי חברי הארגון משלמים סכום קבוע על-פי בחירתם, באמצעות הוראת קבע, ובתמורה מקבלים זכות הצבעה בבחירת הנושאים אותם יקדם הארגון. אנו עובדים עם חברי וחברות כנסת מכל קצוות הקשת הפוליטית ובזמן פעילותנו הקצר (כשלוש וחצי שנים) הגענו להישגים משמעותיים, ביניהם: העברת תיקון חוק המגביל את צעדי הלוביסטים בכנסת; סיוע בהעברת החוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות; וסיוע בהעברת מסקנות ועדת ששינסקי 2, אשר עסקו בתמלוגים על משאבי טבע מים המלח.
2. אחד הנושאים שנבחרו על-ידי חברי המיזם הינו **המאבק בקשרי הון-שלטון**, המתבטאים הן בניסיונות של הטייקונים להשפיע על הליכי הרגולציה לטובתם והן בתופעת "הדלתות המסתובבות", במסגרתה בכירים בשירות המדינה עוברים לעבוד עבור הגופים עליהם פיקחו עד לא מזמן.
3. ביום 6.6.2019 פורסם בתכנית "עובדה" תחקיר על חברת המודיעין העסקי "בלאק קיוב" (להלן, בהתאמה - **"התחקיר"** ו"**בלאק קיוב"**). אנו סבורים כי **ממצאי התחקיר מעלים פרקטיקה בעייתית, בלשון המעטה**, של ניסיונות לאסוף מידע אישי מכפיש על רגולטורים שאמורים לקבל החלטה הנוגעת לבעלי ההון. כיוון שאנו סבורים כי לא ייתכן שחברה פרטית תפעל לאיסוף מידע שמטרתו להרתיע משרתי ציבור מביצוע תפקידם, **אנו פונים אליך בבקשה שתורה על בדיקת הטענות העולות מן התחקיר**.
4. על פי התחקיר, בשנת 2014 נערכה פגישה בין איש העסקים עידן עופר - בעלי קבוצת "החברה לישראל", השולטת בחברת "כימיקלים לישראל" (להלן - **"כיי"ל"**) - לבין נציגי חברת "בלאק קיוב". באותה עת פורסם דו"ח "הוועדה לבחינת המדיניות לגבי חלק המדינה המתקבל בעד השימוש של גורמים פרטיים במשאבי טבע לאומיים" (להלן - **"ועדת ששינסקי 2"**), שהמליץ להגדיל את התמלוגים שכיי"ל משלמת למדינה על משאבי הטבע מים המלח, והתנהל הליך בורות בנוגע לתמלוגים - שני מהלכים שהיו עשויים להשפיע בצורה משמעותית על רווחיה של כיי"ל.
5. לאחר הפגישה שלחה חברת "בלאק קיוב" לכיי"ל מסמך, ובו הצעה מפורטת של השירות שיינתן לכיי"ל. שירות זה כולל, בין היתר, איסוף מידע שלילי, מקצועי ואישי, על חברי ועדת ששינסקי 2, בדגש על מיכל עבאדי-בויאנג'ו, החשבת הכללית באוצר לשעבר, ועו"ד אבי ליכט, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לשעבר; כמו גם על שר האוצר לשעבר יאיר לפיד, שמינה את הוועדה. להלן החלקים הרלבנטיים מתוך המסמך, כפי שהובאו בתחקיר:

"...a file will be built on the members of the committee, including embarrassing personal issues in their past..."

Retrieving negative professional and personal information on the members of the Second Shishinsky Committee (hereinafter "SSC"), focusing on Mr. Avi Licht and Mrs. Michal Abadi-Boianjo, as well as on Mr. Yair Lapid who nominated the committee."

6. באשר להליך הבוררות, הציעו ב"בלאק קיוב" לאסוף מידע שמוכיח כי הבורר מטעם המדינה, עו"ד אלקס הרטמן, ומי שעמדה בראש הרכב הבוררים, שופטת בית המשפט העליון (בדימוס) טובה שטרסברג כהן, קיימו קשר אישי או לכל הפחות נפגשו ביחידות, מבלי שהציבור ידע על כך. זאת, לפי התחקיר, במטרה להביא לביטול המינוי שלהם כבוררים, ובכך לפגוע בהליך הבוררות.
7. על פי התחקיר, ב"בלאק קיוב" אף החלו להוציא את התכנית אל הפועל ולאסוף מידע על עו"ד הרטמן. ה"תיק" שנבנה אודותיו - המכיל, לכאורה, עשרות עמודים, שחלקם הובאו בתחקיר - כלל פרטים אישיים על עו"ד הרטמן, אשתו ובנו, וכן פירוט של שכרו של עו"ד הרטמן בשנים 2011-2012 ושל נכסי הנדל"ן שבעלותו. לשם ההגינות, נציין כי ממצאי התחקיר הוכחו באופן גורף ונחרץ על ידי חברת "בלאק קיוב" אך דוברו של עידן עופר לא הכחיש את ההתקשרות בין הצדדים וטען כי "ההסכם עם החברה [בלאק קיוב" - נ.ז.] התייחס לאיסוף וניתוח מידע ממקורות פומביים בלבד".
8. דרך הפעולה שתוארה בתחקיר מעוררת, על פני הדברים, חשש לפגיעה שלא כדין בפרטיותם של עו"ד הרטמן ובני משפחתו. יוער, כי בתחקיר לא הובהר באילו כלים נאסף המידע; עם זאת, למותר לציין כי ככל שאיסוף המידע כלל פעולות שיש בהן משום חדירה שלא כדין לרשות היחיד או למאגרי מחשב מוגנים (כגון מאגרי המידע של רשות המיסים), הרי שמדובר לכאורה בעבירה לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. יתרה מכך, הגם שבסופו של דבר ההתקשרות בין הצדדים לא השתכללה, נדמה כי הכוונה שעמדה ביסודה הייתה שימוש במידע שייאסף כדי להשפיע על החלטותיהם של רגולטורים. התנהגות זו עלולה, בנסיבות מסוימות, לעלות בקנה אחד עם העבירה של סחיטה באיומים, בהתאם לסעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
9. מעבר להיבטים הפליליים, שייתכן שקיימים במקרה זה, החשש העיקרי שלנו הוא שניסיונות של חברות פרטיות להשיג מידע שלילי ומכפיש על עובדי ציבור במטרה להשפיע על החלטותיהם ירתיעו רגולטורים מנקיטת עמדה מול הטייקונים והחברות הגדולות במשק. אנו סבורים כי גם אם מדובר בפרקטיקות נהוגות בין חברות מסחריות, אין לעשות בהן שימוש כלפי צדדים שאך ממלאים את תפקידם הציבורי או המקצועי. אם כל משרת ציבור, שאגב עבודתו פוגע ברווחים של בעלי ההון, יידע שבעקבות זאת ינסו לאסוף עליו מידע שלילי - ייווצר אפקט מצנן משמעותי ומועמדים טובים לא ירצו לאייש את עמדת שומרי הסף. כך, מעבר לתמריץ החיובי שקיים לרגולטורים לעבור לעבוד עבור הטייקונים תמורת שכר גבוה עשרות מונים מזה שהם מקבלים בשירות המדינה, עתה יש להם גם תמריץ שלילי שלא לנקוט עמדה הפוגעת ברווחיהם של בעלי ההון.

10. מכל האמור לעיל, אנו פונים אליך בבקשה שתורה על בדיקת הטענות העולות מן התחקיר. אם לא תפעל כעת באופן נחרץ נגד פרקטיקה זו, שער בנפשך מה יעשו רגולטורים בפעם הבאה שתובא לפתחם רפורמה שתפגע בהונו של בעל הון כלשהו, אפילו בעקיפין.

בברכה,

נועה זלצמן, עו"ד

לובי 99

העתקים:

עו"ד שי ניצן, פרקליט המדינה
ד"ר שלומית ווגמן, מ"מ ראש הרשות להגנת הפרטיות